

Sats'er paa 480 Kr., den tredje paa 360 Kr., den fjerde paa 270 Kr. og den femte paa 150 Kr. — alt sammen aarlig. Den sidste Sats er tænkt særlig at skulle anvendes udenfor Byerne i saadanne bymæssige Bebyggelser og Stationsbyer, hvor der efter de hidtil gældende Regler har været Vanskelighed ved at udbetale Stedtillæg; men hvor det alligevel vil være rimeligt særlig paa Grund af den høje Skatteydelse at yde et mindre Tillæg til Lønnen. Jeg vil tro, at denne sidste femte Sats i Stedtillæget vil bidrage til, at der rundt om i vort Land vil føles nogen større Tilfredshed med Stedtillægets Administration, end det hidtil har været muligt at skabe. Det er Meningen ligesom tidligere, at Stedtillæget skal fastsættes paa de aarlige Finanslove efter Indstilling af Lønningsraadet. Det er naturligt, at det bliver Lønningsraadet, der undersøger de Forhold, der er afgørende for Stedtillægets Ydelse, og dette er derfor fastsat i Loven, idet jeg ikke mener, man ved Lov kan foretage saadanne Grupperinger en Gang for alle, som det er nødvendigt at foretage her. Grupperinger af Stedtillægssatserne skal ifølge Lovforslaget foretages hvert tredje Aar, idet man har ment det naturligt, at man havde en noget længere Aarrække end nu til at vurdere eventuelle Forskydninger. Dog foreslaas det, at den første Regulering, der skal foretages efter den, der vil blive foretaget straks efter dette Lovforslags Vedtagelse, skal foregaa om et Aar, idet man kunde tænke sig, at man ved den første Regulering kunde komme til at træffe saadanne Bestemmelser, at det vilde være heldigt at kunne rette derpaa allerede efter et Aars Forløb. Men derefter skal Omgrupperingen af Stedtillægets Sats'er kun foretages hvert tredje Aar.

Med Hensyn til Konjunkturtillæget foreslaas der foruden den Reguleringsbestemmelse, jeg allerede har omtalt, at der skal fremsættes Forslag til Lov om Revision inden 1. Marts 1928, saaledes at der i Løbet af tre Aar vil blive Lejlighed for Rigsdagen til at tage det Spørgsmaal op igen. Udgifterne ved Lovforslagets Gennemførelse vil for Konjunkturtillægets Vedkommende andrage 7,1 Mill. Kr. og for Stedtillægets Vedkommende 2,6 Mill. Kr., altsaa i alt 9,7 Mill. Kr.

Der har i den senere Tid i Pressen været fremsat Udtalelser om Udgifterne i Anledning af dette Lovforslag, hvis Hovedregler jo allerede var kendt, og jeg skal sige nogle Ord derom. Det har selvfølgelig

ikke paa noget Tidspunkt været Regeringen ubekendt, at der nødvendigvis maatte komme en Forøgelse af Tjenestemændenes Løn, og som Forslaget ligger, viser det sig ogsaa, at der maa regnes med en Udgift paa mellem 9 og 10 Mill. Kr. i det kommende Finansaar. Men det er ikke Regeringens Hensigt samtidig med dette Lovforslags Fremsættelse at give en Oversigt over, paa hvilken Maade disse Penge skal fremskaffes. Det vilde efter min Mening være en meget uheldig Praksis, om man, hver Gang man fremsatte Lovforslag, ogsaa skulde fremsætte Forslag til særlige Bevillingslove om Dækning af Udgifterne til Lovforslagenes Gennemførelse, navnlig fordi man paa det Tidspunkt, da disse Lovforslag fremsættes, ikke ved noget om, hvordan det samlede finansielle Billede ser ud, naar Aarets Bevillinger summeres op. For Tiden forberedes nu i Finansudvalget tredje Behandling af Finanslovsforslaget, og de Ændringsforslag, som derunder er fremkommet, og som maatte fremkomme ved Sagens videre Behandling, maa naturligvis tages op til samlet Overvejelse med Hensyn til, hvordan Pengene skal fremskaffes. Og jeg vil gerne have Lov til at sige til det høje Ting, at Regeringen paa ingen Maade tænker paa at unddrage sig den Opgave at bringe Forslag om de Midler, der skal til til Dækning af Statens Udgifter; Regeringen har aldrig tænkt paa at vige tilbage for at tage den Opgave op. Regeringen har netop ved sin særlige Ordning af Finansloven bevirket, at en saadan Opgave nødvendigvis maa tages op, naar Finanslovens tredje Behandling afgør, hvilke Midler der skal til. Tidligere har det været noget lettere. Naar man vedtog Finanslove med fingeret Overskud paa meget betydelige Beløb, var der ingen, der kunde spørge efter, hvor Pengene til Udgifterne skulde komme fra, for man havde slet ikke budgetteret Udgifterne, saa den tidligere Regering har haft let Spil paa disse Omraader. Den nuværende Regering agter ikke at anvende dette System, og Rigsdagen vil blive stillet overfor det Problem at skaffe Dækning for de Udgifter, der er nødvendige. Men det Spørgsmaal maa tages op i sin Helhed, naar det viser sig, hvordan Finanslovens Bevillinger i det hele stiller sig baade med Hensyn til Indtægterne og Udgifterne. Saa er Tidspunktet kommet saavel for Regeringen som for Rigsdagen til at tage dette alvorlige Spørgsmaal op til Overvejelse.

Det er ogsaa i de senere Dage i Pressen og andre Steder fremhævet, at dette Lov-